

texten. Jeg har imidlertid foranstaltet, at denne Rettelste er fæet i alle de omdeelte Udkast. Der vil ligeledes i den omdeelte Tavle til Loven findes en Rettelste, som er gjort med Blæk, fordi ved Trykningen under Mariager i Rubriken for eedsvorne Karle et Cettal er faldet ud.

§ 8 indeholder Afgangregler for de pensionsberettigede Embedsmænd. Det kunde synes overflødig, at der udtrykkelig er sagt, at de under Soldvæsenet ansatte Embedsmænd, som i Anledning af Consumtionens Ophævelse gaae af, skulle have Pension eller Wartpenge efter de almindelige Regler; men Grunden dertil er for det Første den, at det var fundet ønskeligt, udtrykkelig at udtale denne Regel i Modfætning til den særlige Regel i den følgende Paragraph for de ikke-pensionsberettigede Bestillingsmænd; og desuden er ogsaa det Hensyn taget i Betragtning, at det muligen, naar det ikke var bestemt i Loven, kunde findes noget tvivlsomt, om ikke den Omstændighed, at Consumtionens Ophævelse og de værige Forandringer vare indtraadte provisorisk, inden den endelige Lov om Gageforandring kunde vedtages, kunde have nogen Indflydelse paa at bestemme vedkommende Embedsmænds Pension, saa at de, ihvorvel de ikke vare entledigede og ikke fra min Side ville blive indstillede til Entledigelse, forinden Sagen er endelig besluttet af den lovgivende Magt, dog maatte have Krav paa at behandles efter de nugældende Regler, der ere gunstigere for de Embedsmænd, der gaae af ved en Reduction, end de Regler, der ville blive at følge efter den nye Pensionslov. Men Regjeringen har fundet, at den havde paataget sig Ansvar nok ved at udstede de provisoriske Love, som foreløbigen ere traadte i Kraft, og at man ikke kunde udstrække dette Ansvar til endvidere at affædige en heel Deel Embedsmænd, der maaskee kunde være overflødig, efter gunstigere Pensionsregler, end de maaskee vilde have opnaaet, naar Regjeringen ikke vilde have ladet disse Love udgaae provisorisk, men havde afventet Rigsdagens Beslutning derom, hvilken da vel vilde kunne have omtrent samtidig med den nye Pensionslov, i hvilket Tilfælde de

utvivlsomt vilde blive behandlede efter den nye Pensionslov.

Hvad § 9 angaaer, da indeholder den det Forslag, som Regjeringen har dristet sig til at fremsætte for de mange Bestillingsmænd ved Soldvæsenet, der ere i den beklagelige Stilling, at ville blive overflødig ved nærværende Forandring, uden ifølge de hidtil gjældende Regler eller ifølge de, som indeholdes i den nye Pensionslov, at kunne være egentlig pensionsberettigede. Naar jeg turde tage Hensyn til de Dussier, jeg, som i en Række af Aar fortrinsviis har havt med disse Betjente at gøre, kunde have, vilde jeg vistnok have anbefalet at gøre endnu mere for dem, end det her er foreslaaet, men jeg har troet, at man maatte ved at gøre dette Forslag tage Hensyn ikke blot til de nærværende finansielle Omstændigheder, men søge steds at have det Retsforhold for Die, hvori Staten staaer til disse Bestillingsmænd. Det kan ikke nægtes, at naar der er Spørgsmaal om Statens Forpligtelse strengt taget, saa er den slet ingen. Disse Underbetjente have steds været antagne paa en saadan Maade, at de uden al Varsel og foregaaende Opsigelse kunne uden videre affædiges. De have indtil for saa Aar siden ikke havt mere i Pension end 36 Rbd., naar de efter et udslidt Liv i Statens Tjeneste endelig affædiges. Det lykkedes Generaloldkammeret for saa Aar siden, at faae det højeste Maximum for deres Pension sat til 80 Rbd. men videre har man ikke kunnet bringe det. Nu troer jeg vistnok, at det, naar man tager Hensyn til Fortiden, vilde findes for dristigt, naar Regjeringen vilde for disse ikke pensionsberettigede Bestillingsmænd, hvis Antal er temmelig stort, begjære det samme som for de pensionsberettigede, altsaa $\frac{2}{3}$ at deres hidtil havde Gage som Wartpenge, indtil de maaskee igjen kunde blive ansatte, eller som Pension. Jeg har derfor troet, at det var nødvendigt i Lovudkastet at tage Hensyn til de Fordringer, som kunne stilles til Legislaturen, og jeg troer, at det Forslag, som her foreligger, i det Væsentligste vil findes at holde Middelveien imellem de forskellige Hensyn, som ved denne Lov blive at tage. Idetmindste har Forslaget, skøndt man ikke har kunnet støtte sig paa nogen bestemt Motivering,